

РЕШЕНИЕ

№ 39966

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7748** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).

Образувано е по жалба от Й. Л. Ж., ЕГН [ЕГН], с адрес: гр. С., [населено място], ж.к. „Света П.“ 13, вх. Б, чрез пълномощника адв. П. против Отказ рег. № УРИ 230000-10940/24.06.2024 г. издаден от Началник на 06 Районно управление (РУ) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на късоцевно огнестрелно оръжие.

В жалбата се поддържа, че отказът е необоснован, неправилен и незаконосъобразен. Счита, че при издаване на процесния отказ са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли за отмяна на процесния отказ. Претендират се разноски.

Жалбоподателят редовно уведомен за съдебно заседание, явява си лично и се представлява от адв. П., който моли да бъде уважената подадената жалба и отменен оспорения отказ. Претендира разноски.

Ответникът- началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи, чрез пълномощника си процесуалния си представител гл. юрк. М. Г. в писмени бележки моли да бъде отхвърлена жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. При евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

СГП не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от вх. № 142400-1466 от 30.05.2024 г. на 06 РУ – СДВР жалбоподателят е поискал да му бъде издадено разрешение за придобиване на късо нарезно оръжие – пистолет и 1 000 бр. боеприпаси за самоотбрана (л. 15). В заявлението не е посочена основателна причина за издаването на разрешение. Във връзка с искането, до началника на 06 РУ-СДВР е съставена докладна записка (л. 14) от началника на група КОС на 06 РУ-СДВР, според която преписката е окомплектована с необходимите документи, в ЦИС Полиция- КОС и ИИС-Справки е установено, че няма информация за жалбоподателя, като е предложено преписката да се разгледа по компетентност.

С писмо рег. № 230000-10234/2024 г. (л. 13) до жалбоподателя на основание чл. 83, ал. 2 вр. ал. 1 от ЗОБВППИ, с което е уведомен, че следва да посочи основателни причини, обосноваващи необходимост от притежаване, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

С обяснение вх. № 142400-1626/17.06.2024 г. (л. 12) жалбоподателят е изложил мотиви, че късоцевното огнестрелно оръжие му е необходимо за самозащита, тъй като „се води на длъжност управител във фирма „Софти“ ЕООД и се налага пренос на оборотни средства от офиса до обекти на клиенти с цел разплащане...“.

Ответникът по делото, след като се запознал с административната преписка на 24.06.2024 г. е издал оспореният отказ рег. № УРИ 230000-10940/24.06.2024 г., относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие и боеприпаси за него, от началника на 06 РУ – СДВР комисар Р. К.. В мотивите на отказа е изложено, че посочените твърдения от заявителя, не обосновават необходимостта и нуждата от носене на огнестрелно оръжие, доколкото не са представени доказателства, относно съществуваща потенциална опасност за живота и здравето на същото лице, като от извършените справки в масивите на МВР не са установени наличието на такива. Според административния орган самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, каквато опасност също не е обоснована от лицето. Въведения от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни и уважителни причини, тъй като дейностите с огнестрелно оръжие и боеприпасите за него са източник с висок риск на обществена опасност. В заключение, Началникът на 06 РУ -СДВР е приел, че представените мотиви и доводи за потенциални опасности не са релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана (самоохрана), съществува за всеки член на обществото. Твърдяната нужда на заявителя не попада в обхвата на закона, имайки предвид, че въведеният разрешителен режим изисква установяване на основателни, актуални и конкретни причини, които по несъмнен начин обосновават необходимост от носене на оръжие, извън хипотетични предположения. Приел е, че предотвратяването на потенциални посегателства върху личността и имуществото не може да мотивира издаване на разрешение.

Отказът е връчен лично на жалбоподателя на 10.07.2025 г. и в законния срок на 18.07.2025 г. е оспорен пред Административен съд София-град.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Проведен е разпит на съпругата на жалбоподателя – Т. Р. Ж.. Пред съда е заявила, че оръжието е

необходимо на съпруга ѝ, защото се налага да се разпорежда с парични средства в брой при разплащане възнаграждения на работници в различни градове в страната. Обяснява, че преди около 3 години е имало кражба с взлом от дома им, при който били откраднати парични средства на дружеството, което управлява съпругът ѝ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт и е допустима.

По същество, същата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Обжалваният отказ е издаден от компетентен административен орган – началника на 06 РУ- СДВР, овластен съобразно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ и съгласно заповед № 8121К-7192/03.08.2023 г., издадена от министъра на вътрешните работи и видно от удостоверение № 513р-92222/29.08.2025 г. (л. 47) на началник 03 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР, удостоверяващи, че длъжностното лице, подписало оспорения акт е назначен на длъжност „началник 06 РУ-СДВР“.

Спазена е предвидената от закона писмена форма по чл. 59 от АПК.

В оспорения акт се съдържа точно описание на фактите. Изложени са мотиви и правното основание за постановения отказ за издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ изчерпателно са посочени изискванията, които следва да са налице, за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт.

Съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ, посочен като правно основание за издаването на оспорената заповед, Разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Административният орган е приел в случая, че са налице основанията за отказ от издаването му по чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ. В разпоредбата на чл. 76, ал. 3, т. 3 от закона, във връзка със съдържанието на заявлението за издаване разрешително за оръжие, също е въведено изискване заявителите да посочат основателна причина за необходимостта от притежание и носене на оръжие. В заявлението си, жалбоподателят не е посочил причина, която да налага необходимост от носене, съхранение и употреба на оръжието. В обяснението си е посочил, че оръжието му е необходимо, тъй като се води на длъжност управител във фирма „Софти“ ЕООД и се налага пренос на оборотни средства от офиса до обекти на клиенти с цел разплащане, което изисква притежаването на оръжие, с цел самоохрана. Такава причина сочи и свидетелката Т. Ж., съпруга на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. В ал. 2 са изброени служебните цели - охрана на собствеността и други разрешени

дейности, а в ал. 3 гражданските цели - самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекционирание и оръжейна сбирка и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е следвало да обоснове в административното производство необходимостта си от ползване на оръжието – за граждански или за служебни цели, съответно необходимостта от издаване на разрешение или продължаване на срока на действие на издаденото разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие. Необходимо е било да установи и докаже, че съществува потенциална опасност и непосредствена заплаха за живота, здравето и/или имуществото му или такива на негови близки. Наличието на такава необходимост е възведена от законодателя като задължителна предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на късо огнестрелно оръжие.

В тази връзка, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт изисква освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които законът изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоотбрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а да е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В тежест на заявителя е да докаже тази необходимост, чрез установяването на релевантните за издаването на акта факти. Доказателства, обосноваващи твърдяната необходимост, жалбоподателят не е приложил към заявлението или към обяснението си, нито по преписката са установени служебно от административния орган при възложената от него проверка.

Обстоятелството, че жалбоподателят извършва дейност, свързана със съхранението и пренасянето на парични средства не обосновава непосредствена и пряка необходимост, а и не е сред основанията за издаване или подновяване на разрешение за носене и употреба на оръжие. Тези обстоятелства са взети предвид от административния орган при издаването на процесния отказ. Прието е, че изложените обстоятелства не обосновават необходимостта и нуждата от носене на огнестрелно оръжие, която да мотивира издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие за самоотбрана. По делото не се установяват данни за това, че жалбоподателят или член на семейството му са били обект на конкретни заплахи или са били жертва на престъпления или посегателства срещу личността и имуществото им, поради дейността му в търговското дружество. По отношение на твърденията изложени от разпитания свидетел Т. Ж. за взлом в домът им и кражба на фирмени парични средства, съдът следва да отбележи, че същите са твърде общи и недостатъчно конкретни. Свидетелката не посочи каква по размер сума е открадната, не предостави и други конкретни данни, относно твърдяното престъпно посегателство по отношение на имущество на дружеството.

От жалбоподателя не са ангажирани никакви писмени доказателства дали тези средства, които са предмет на кражба са надлежно осчетоводени и отразени в счетоводството на дружеството.

Жалбоподателят не представи счетоводна документация, на управляваното от него дружество, въз основа на която безспорно да бъде установено, че са били заприходени пари в брой, които се държат на каса в дружеството, с какви парични потоци в брой

разполага търговеца, за колко дълго време .

Доколкото твърденията за разплащане в брой са твърде общи и неподкрепени с надлежни счетоводни и фирмени документи, същите не могат да обосноват основателна причина за нуждата от придобиване на огнестрелно оръжие.

На следващо място, основната предпоставка за издаването на разрешение за съхранение, носене и употреба на оръжие, съгласно ЗОБВВПИ е наличието на основателна причина за ползването на оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели. Липсата на данни за такава, съгласно чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ е основание за постановяване на отказ да се издаде разрешение, независимо дали са изпълнени останалите критерии на закона. Административният орган разполага с право на самостоятелна преценка за всеки отделен случай, да издаде или да не издаде разрешение Законът възлага в тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение.

Водим от изложеното, съдът счита, че правилно ответният административен орган е приел, че не е доказана необходимостта си от притежаване на късоцевно огнестрелно оръжие, съответно е постановен отказ да се издаде разрешение за съхранение, носене и употреба на късо огнестрелно оръжие. Издаденият отказ е законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на спора разноски се дължат на ответника, които са своевременно заявени в представени на 19.09. 2025 г. писмени бележки и следва да се присъдят такива в размер на 200 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Л. Ж., срещу Отказ рег. № УРИ 230000-10940/24.06.2024 г. за издаване на разрешение за носене, съхранение и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началник на 06 Районно управление при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Й. Л. Ж. ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 200 /двеста/ лева, разноски за юрисконсултско възнагжраждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: